

DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2026-94-12>
УДК 336.225.673

Дранус В.В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів і кредиту,
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5617-6740>

Купчишина О.А.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів і кредиту,
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5411-1004>

Прокопишин О.С.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку і оподаткування,
Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій ім. С. Гжицького
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7027-3499>

Dranus Valentyn, Kupchyshyna Olga
Petro Mohyla Black Sea National University
Prokopyshyn Oksana
Stepan Gzhytskyi L'viv National University
of Veterinary Medicine and Biotechnology

**МЕХАНІЗМИ ТРАНСФЕРТНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ
В СИСТЕМІ ПОДАТКОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ**

TRANSFER PRICING MECHANISMS IN THE TAX MANAGEMENT SYSTEM

В сучасних умовах трансфертне ціноутворення (ТЦУ) трансформується з технічного засобу в стратегічний елемент податкового менеджменту підприємств. Впровадження в Україні міжнародних стандартів вимагає переосмислення теоретичних підходів та адаптації практичних механізмів реалізації ТЦУ. Здійснено дослідження концептуальних засад ТЦУ, аналіз існуючих методів його реалізації, обґрунтування рекомендацій щодо вдосконалення системи управління податковими ризиками в умовах гармонізації національного законодавства з міжнародними вимогами. Проведено аналіз трактувань ТЦУ, охарактеризовано методи ОЕСР крізь призму їх практичної пріоритетності. Встановлено, що ефективне ТЦУ в системі менеджменту має базуватися на принципі «витягнутої руки» та підтвердженні реальної економічної присутності. Вдосконалення системи управління податковими ризиками потребує переходу від фіскального контролю до стратегічного планування для мінімізації санкційних ризиків.

Ключові слова: трансфертне ціноутворення, податковий менеджмент, принцип «витягнутої руки», контрольовані операції, пов'язані особи, план BEPS, методи трансфертного ціноутворення, податкові ризики.

The contemporary global economic environment is characterized by a significant intensification of fiscal oversight, largely driven by the implementation of the OECD Base Erosion and Profit Shifting (BEPS) initiatives. These transformations have redefined the role of transfer pricing, shifting it from a narrowly focused compliance function toward a broader element of corporate governance and tax management. Under conditions of increasing regulatory pressure and transparency requirements, multinational enterprises operating across multiple jurisdictions are compelled to reconsider traditional approaches to intra-group pricing. This challenge is particularly relevant for economies undergoing institutional transformation, including Ukraine, where the alignment of national tax practices with international standards remains an ongoing process. In this context, transfer pricing emerges as a complex and multidimensional phenomenon that integrates elements of financial management, taxation, and strategic decision-making. The relevance of the topic is conditioned by not only the need to ensure compliance with evolving international norms but also the necessity to balance fiscal interests of the state with the operational efficiency of business entities. The growing importance of intangible assets, digital business models, and integrated value chains further complicates the application of conventional transfer pricing methods, raising questions about their adequacy in reflecting real economic activity. The study focuses on the conceptual and methodological aspects of transfer pricing within the system of tax management,

emphasizing the need to reassess existing theoretical approaches in light of global regulatory changes. Particular attention is paid to the role of value creation processes in multinational enterprises and the challenges associated with the allocation of profits among related parties. The research also addresses the increasing importance of mechanisms aimed at preventing tax disputes and enhancing certainty in tax relations, including advance agreements and international coordination procedures. Thus, the research highlights the necessity of developing a coherent and adaptive framework for transfer pricing that reflects the principles of economic substance, transparency, and international cooperation. The discussion is centered on identifying the key directions for the evolution of transfer pricing in the modern economic environment, as well as outlining the challenges faced by national tax systems in integrating into the global fiscal architecture.

Keywords: *transfer pricing, tax management, arm's length principle, controlled transactions, related parties, BEPS plan, transfer pricing methods, tax risks.*

Постановка проблеми. В сучасних умовах глобалізації економіки та активізації міжнародної діяльності підприємств особливого значення набуває ефективний податковий менеджмент, що забезпечує не лише оптимізацію податкового навантаження, але й дотримання вимог національного та міжнародного законодавства. Однією із сучасних складових податкового менеджменту виступає трансфертне ціноутворення (далі – ТЦУ), що регулює ціни в контрольованих операціях між пов'язаними особами та безпосередньо впливає на розподіл прибутку і податкових зобов'язань між юрисдикціями.

Проблематика ТЦУ загострюється внаслідок посилення контролю з боку податкових органів, імплементації міжнародних стандартів, зокрема рекомендацій плану BEPS (Base Erosion and Profit Shifting), а також необхідності забезпечення прозорості фінансових потоків. Водночас на практиці підприємства стикаються з труднощами у виборі адекватних методів визначення трансфертних цін, обґрунтуванні їх відповідності принципу «витагнутої руки» та мінімізації податкових ризиків.

Виникає наукова і практична проблема вдосконалення механізмів ТЦУ в системі податкового менеджменту підприємств, яка полягає у необхідності поєднання ефективного податкового планування з дотриманням регуляторних вимог і зниженням ризику податкових донарахувань. Розв'язання цієї проблеми є важливим як для підвищення фінансової стійкості підприємств, так і для забезпечення справедливого оподаткування та наповнення державного бюджету.

Зв'язок даної проблеми з важливими науковими та практичними завданнями полягає в розвитку теоретичних підходів до формування податкового менеджменту, вдосконаленні методичного забезпечення ТЦУ, а також розробці практичних рекомендацій щодо управління податковими ризиками, підвищення прозорості діяльності підприємств і адаптації до міжнародних стандартів оподаткування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання трансфертного ціноутворення є предметом активних наукових дискусій як у вітчизняній, так і в зарубіжній науці. В дослідженнях О. Кіляр та

Р. Фроленко [1] розкрито економічну сутність трансфертного ціноутворення, його призначення та функції, новації та особливості законодавчого врегулювання ТЦУ в Україні, зокрема методика визначення діапазону цін, адаптовану до вимог європейського законодавства. В дослідженні В. Краєвського та О. Муравського [2] представлено авторське бачення механізму податкового комплаєнс-контролю та аудиту операцій трансфертного ціноутворення, що ґрунтується на взаємодії систем внутрішнього та зовнішнього контролю. М. Пасічний [3] досліджує ТЦУ в системі пріоритетів податкової політики, розкриваючи критерії визнання контрольованих операцій та механізми вдосконалення системи управління ризиками на підприємствах. А. В. Благодущко [4] аналізує природу та сутність трансфертного ціноутворення, обґрунтовуючи власне визначення цього явища в контексті сучасних потреб платників податків.

На міжнародному рівні базовим орієнтиром є Рекомендації ОЕСР щодо трансфертного ціноутворення для транснаціональних підприємств та податкових адміністрацій [5], в яких систематизовано принципи та методи визначення ринкових цін у внутрішньогрупових операціях. W. Isthika, Y. A. Aryani та D. Setiawan [6] на прикладі Індонезії демонструють, як країни, що розвиваються, адаптують міжнародні стандарти ТЦУ до умов цифрової економіки – досвід, релевантний і для України. Важливий внесок у систематизацію знань про ТЦУ зроблено S. Kumar, N. Pandey, W. M. Lim та ін. [7], яке виявляє ключові тематичні кластери: від комплаєнсу до стратегічного управління ТЦУ. Важливу роль відіграють також дослідження в сфері корпоративного управління, де трансфертне ціноутворення розглядається як інструмент оптимізації діяльності груп компаній [8].

Незважаючи на значний науковий доробок в даній сфері залишаються невирішеними питання відсутності єдиного комплексного підходу до визначення ТЦУ як економіко-правового механізму; недостатнє методичне забезпечення вибору методів ТЦУ в умовах обмеженої доступності даних про зіставні операції; проблеми інтеграції систем внутрішнього контролю і аудиту трансфертних цін в загальну систему податкового менеджменту підприємства.

Метою статті є дослідження теоретичних засад і практичних механізмів ТЦУ в системі податково-менеджменту підприємств, розробка комплексного підходу до їх вдосконалення в умовах адаптації вітчизняного законодавства до міжнародних стандартів.

Для досягнення зазначеної мети визначено такі завдання: здійснити порівняльний аналіз підходів до трактування сутності ТЦУ в нормативно-правовому, міжнародному та науковому вимірах; охарактеризувати методи трансфертного ціноутворення та визначити критерії їх застосування; виявити ключові проблеми застосування ТЦУ в Україні, обґрунтувати напрями їх вирішення та сформулювати рекомендації щодо вдосконалення механізмів його застосування.

Виклад основного матеріалу дослідження. ТЦУ являє собою систему встановлення цін у контрольованих операціях між пов'язаними особами в межах однієї групи компаній, що впливає на розподіл доходів, витрат і податкової бази між юрисдикціями. Його ключовою концептуальною основою є принцип «витагнутої руки», відповідно до якого умови таких операцій мають відповідати умовам, що склалися б між незалежними суб'єктами господарювання за аналогічних ринкових умов.

Аналіз підходів до визначення сутності ТЦУ дозволяє виявити суттєві відмінності залежно від площини розгляду.

В нормативно-правовому полі України ТЦУ закріплене в ст. 39 Податкового кодексу України [9], де воно фактично трактується не як окреме економічне явище, а як система податкового контролю за контрольованими операціями. Ключовий акцент зроблено на відповідності умов таких операцій принципу «витагнутої руки». Тобто в ПКУ трансфертне ціноутворення розглядається передусім як інструмент перевірки правильності формування податкової бази, а не як управлінський чи економічний механізм.

Міжнародні стандарти, зокрема підходи ОЕСР [10], трактують трансфертне ціноутворення ширше – як процес встановлення цін у внутрішньогрупових операціях між пов'язаними компаніями, що має відповідати ринковим умовам. Тут акцент зміщується з контролю на економічну сутність: ТЦУ є механізмом розподілу прибутку між юрисдикціями, а принцип «витагнутої руки» виступає критерієм його коректності. Варто зазначити, що згідно з даними ОЕСР, внутрішньогрупові транзакції формують понад 60% обсягу світової торгівлі, що підкреслює масштаб і значущість проблематики [10].

В наукових публікаціях дослідників [1; 2; 3; 4] підхід є ще ширшим. Автори розглядають ТЦУ як складову податкового менеджменту підприємства, що поєднує функції податкового планування, оптимізації податкового навантаження та мінімізації податкових ризиків.

Вибір методу трансфертного ціноутворення є однією із ключових проблем в практиці податкового менеджменту. ОЕСР визнає п'ять основних методів,

мінімізації податкового навантаження та мінімізації податкових ризиків. В цих джерелах підкреслюється подвійна природа явища: з одного боку – це економічний інструмент управління, з іншого – об'єкт державного регулювання.

Практико-орієнтовані джерела акцентують увагу на прикладному аспекті та визначають трансфертне ціноутворення як інструмент податкового планування і комплаєнсу, що використовується підприємствами для одночасного досягнення двох цілей: оптимізації податкових платежів і уникнення санкцій [7; 8; 11; 12; 13; 14]. Тут воно розглядається вже не лише як система ціноутворення, а як частина комплексного управління податковими ризиками.

Таким чином, аналіз дозволяє встановити принципові відмінності в трактуваннях: ПКУ звучує сутність ТЦУ до інструменту податкового контролю; міжнародні стандарти розглядають його як механізм забезпечення ринковості внутрішньогрупових операцій; наукові джерела трактують його як елемент податкового менеджменту; практичні джерела – як інструмент управління податковими ризиками та планування.

Синтезуючи результати системного аналізу різних підходів, пропонуємо визначати ТЦУ як комплексний економіко-правовий механізм і стратегічний інструмент корпоративного управління, що полягає у встановленні цін у внутрішньогрупових операціях між пов'язаними особами. Цей механізм виступає не лише як засіб забезпечення ринкового розподілу прибутку згідно з принципом «витагнутої руки», але й як керований процес перерозподілу ресурсів по всьому ланцюгу створення доданої вартості всередині міжнародних груп компаній. З одного боку, ТЦУ функціонує в системі податкового менеджменту як інструмент оптимізації податкового навантаження та мінімізації фіскальних ризиків через забезпечення комплаєнсу та відповідності вимогам національного законодавства і міжнародних стандартів. З іншого боку, його сутність виходить за межі суто податкового планування, перетворюючись на управлінську технологію, спрямовану на підвищення загальної ефективності діяльності ТНК та отримання стійких конкурентних переваг на світових ринках. Таке розширене трактування дозволяє розглядати ТЦУ одночасно як об'єкт державного контролю за справедливим формуванням податкової бази та як гнучкий механізм адаптації великого бізнесу до кардинально відмінних умов ведення діяльності в різних юрисдикціях світу, незалежно від галузевої специфіки – від виробничого сектору до сфери високотехнологічних і фінансових послуг.

Вибір методу трансфертного ціноутворення є однією із ключових проблем в практиці податкового менеджменту. ОЕСР визнає п'ять основних методів,

що застосовуються для перевірки відповідності внутрішньогрупових цін принципу «витагнутої руки» [5; 10]. Порівняльну характеристику методів ТЦУ наведено в таблиці 1.

В таблиці узагальнено ключові методи трансфертного ціноутворення, систематизовано їх за сутністю, базою розрахунку, сферою застосування, а також перевагами та обмеженнями. Зокрема, метод порівняльної неконтрольованої ціни (CUP) визначено як найбільш точний, оскільки він безпосередньо відображає ринкові умови, однак його практичне застосування обмежується високими вимогами до порівнянності даних. Метод ціни перепродажу (RPM) орієнтований на діяльність дистриб'юторів і базується на аналізі валової маржі, що забезпечує його ефективність у торговельних операціях, хоча ускладнюється при наявності нематеріальних активів. Метод «витрати плюс» є доцільним для виробничих і сервісних структур, оскільки дозволяє формувати ціну на основі витрат, проте потребує

узгодження облікових підходів. Метод розподілу прибутку (PSM) застосовується в умовах високої інтеграції операцій та використання унікальних активів, забезпечуючи врахування внеску кожної сторони у створення вартості, хоча його реалізація є складною. Найбільш поширеним у практиці є метод чистої маржі (TNMM), який характеризується гнучкістю та можливістю використання широкої бази порівняльних даних, однак поступається іншим методам за рівнем точності. Загалом таблиця демонструє, що вибір методу залежить від специфіки операцій, доступності інформації та рівня інтеграції бізнес-процесів. Згідно з Рекомендаціями ОЕСР та нормами вітчизняного законодавства, процес вибору методу трансфертного ціноутворення не є довільним, а підпорядковується правилу «найбільш відповідного методу» (Best Method Rule). Це означає, що платник податків зобов'язаний обрати саме той підхід, який забезпечує найвищий рівень точності при визначенні відповідності умов операції

Таблиця 1

Аналіз методів трансфертного ціноутворення

Метод ТЦУ	Сутність	База розрахунку	Сфера застосування	Переваги	Недоліки / обмеження
CUP (Comparable Uncontrolled Price)	Порівняння ціни у контрольованій операції з ціною в аналогічній угоді між незалежними сторонами	Ринкова ціна ідентичної/зрівняльної операції	Сировинні товари, стандартизована продукція	Найвища точність; пряме відображення принципу «витагнутої руки»	Високі вимоги до порівнянності; складність коригувань; обмежена застосовність для унікальних активів
RPM (Resale Price Method)	Визначення ціни через віднімання валової маржі від ціни перепродажу	Ціна перепродажу мінус брутто-маржа	Дистрибуція, торгові компанії	Орієнтація на ринкову маржу; простота для посередників	Чутливість до функціональних відмінностей; складність при наявності нематеріальних активів
Cost Plus Method	Додавання ринкової націнки до собівартості	Витрати + валова маржа	Виробництво, внутрішньогрупові послуги	Чітка база розрахунку; ефективний для контрактних виробників	Вимагає узгодження облікових політик; складність порівняння витрат
PSM (Profit Split Method)	Розподіл сукупного прибутку між сторонами залежно від їх внеску у створення вартості	Загальний прибуток операції	Інтегровані операції, нематеріальні активи, НДДКР	Враховує економічну сутність і синергію	Складність реалізації; суб'єктивність критеріїв розподілу
TNMM (Transactional Net Margin Method)	Порівняння чистої рентабельності з показниками незалежних компаній	Операційна маржа (PLI)	Рутинні функції (виробництво, дистрибуція)	Гнучкість; широка база порівняння; практичність	Менша точність; залежність від якості фінансових даних

Джерело: сформовано авторами на основі [5; 10; 11; 12; 13; 14]

принципу «витагнутої руки», враховуючи специфіку бізнес-моделі, характер контрольованої транзакції та, що найважливіше, доступність і якість ринкових даних для порівняння.

У вітчизняній практиці цей принцип та аналогічний перелік із п'яти методів чітко закріплені у статті 39 Податкового кодексу України. Законодавець встановлює певну ієрархію, де безумовний пріоритет надається методу порівняльної неконтрольованої ціни (CUP). Якщо існує можливість знайти прямі ринкові аналоги цін на ідентичні або високозставні товари чи послуги, платник податків зобов'язаний застосувати саме метод CUP. Тільки у разі відсутності достатньої та достовірної інформації для його використання дозволяється перехід до методів, що базуються на показниках рентабельності (метод ціни перепродажу, «витрати плюс», чистої маржі або розподілу прибутку).

Такий підхід вимагає від підприємств проведення ретельного функціонального аналізу та дослідження ринку перед обґрунтуванням обраної методики. Важливо розуміти, що податкові органи при перевірці документації з ТЦУ насамперед оцінюють обґрунтованість відмови від пріоритетного методу CUP. Таким чином, вибір «найбільш відповідного методу» є стратегічним компромісом між теоретичною точністю та практичною можливістю підтвердити обрані показники надійною фінансовою звітністю або біржовими котируваннями, що забезпечує баланс між інтересами бізнесу та вимогами державного фіскального контролю.

В Україні законодавче регулювання ТЦУ розпочалося з 2013 року, коли було запроваджено первинні норми в Податковий кодекс. З того часу нормативна база зазнала суттєвих змін з метою наближення до міжнародних стандартів ОЕСР та виконання зобов'язань у рамках плану BEPS [1; 7; 9].

Виконання зобов'язань у рамках Плану BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) є ключовим етапом реформування податкової системи України та її інтеграції у світовий економічний простір. План BEPS – це глобальна ініціатива ОЕСР та країн G20, спрямована на протидію розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування до юрисдикцій із низькими податковими ставками (офшорів). Для України імплементація цього плану стала не просто вимогою міжнародних партнерів, а необхідним кроком для створення прозорого конкурентного середовища та захисту власних фіскальних інтересів.

Впровадження стандартів BEPS суттєво трансформувало правила трансфертного ціноутворення, зумовивши перехід від формального до змістовного аналізу господарських операцій. Україна імплементує «мінімальний стандарт», що охоплює протидію

шкідливим податковим практикам, запобігання зловживанню міжнародними договорами, вдосконалення звітності та механізмів вирішення спорів. В цих умовах компанії повинні підтверджувати ділову мету та економічну присутність (substance), що передбачає наявність персоналу, активів і фактичного управління. Запровадження трирівневої документації з ТЦУ підвищило прозорість діяльності підприємств і трансформувало ТЦУ в складову системи податкової прозорості.

Ключову роль в регулюванні відіграє ДПС України, яка контролює контрольовані операції відповідно до ст. 39 ПКУ. Водночас практика ТЦУ в Україні характеризується низкою проблем: обмеженість баз порівнянних даних ускладнює застосування методів CUP і TNMM, складність функціонального аналізу – використання PSM, а недостатня інтеграція ТЦУ в систему управління зумовлює реактивний характер податкового менеджменту. В цьому контексті обґрунтовується доцільність впровадження податкового комплаєнс-контролю як інструменту підвищення якості трансфертної політики та довіри між платниками і державою [2].

В міжнародній практиці ефективним інструментом є попередні цінові угоди (APA), які дозволяють узгоджувати підходи до ціноутворення наперед, тоді як в Україні цей механізм лише формується. Попри поступове наближення до стандартів ОЕСР, зокрема через імплементацію BEPS і розвиток документації ТЦУ, зберігається відставання у практичному застосуванні інструментів. Оновлення критеріїв пов'язаності та скорочення переліку низькоподаткових юрисдикцій [9] свідчать про розвиток системи, однак ефективність APA та MAP залишається обмеженою. В цих умовах пріоритетами є розбудова баз порівнянних даних, розвиток спільних аудитів і цифровізація ТЦУ, а також прискорення впровадження APA для зниження податкових ризиків і правової невизначеності.

Висновки. ТЦУ є багатовимірним явищем, яке по-різному трактується в нормативно-правовому, міжнародному, науковому та практичному контекстах. Узагальнення цих підходів дозволяє визначити його як економіко-правовий механізм встановлення цін в контрольованих операціях між пов'язаними особами, що забезпечує ринковий розподіл прибутку та використовується в системі податкового менеджменту для оптимізації податкового навантаження і мінімізації ризиків.

Методи ТЦУ, визнані ОЕСР, формують методичний інструментарій для перевірки відповідності внутрішньогрупових цін принципу «витагнутої руки». Вибір методу залежить від характеру операції, наявності порівнянних даних та функціонального профілю сторін. Україна в правовому вимірі суттєво на-

близилася до міжнародних стандартів, однак відстає за рівнем практичного застосування інструментів АРА, МАР і спільних аудитів. Ключовими пріоритетами запозичення зарубіжного досвіду є розбудова локальних баз порівняних даних, активізація АРА-практики, запровадження механізму самооцінки платника та спільних аудитів.

Вдосконалення механізмів ТЦУ в системі податкового менеджменту потребує комплексного підходу, що охоплює розвиток внутрішньої трансфертної політики, системи внутрішнього аудиту, цифровізацію процесів і розширення інституційної бази на

державному рівні. Запровадження зазначених заходів дозволить підвищити фінансову стійкість підприємств і забезпечити справедливе оподаткування.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою методичного інструментарію оцінювання ефективності систем внутрішнього контролю і аудиту ТЦУ, дослідженням особливостей застосування трансфертного ціноутворення у цифровій економіці та в умовах впровадження стандарту Pillar Two ОЕСР, а також поглибленим порівняльним аналізом практики АРА в контексті євроінтеграційного курсу України.

Список літератури:

1. Кіляр О. Р., Фроленко Р. В. Трансфертне ціноутворення: проблеми та перспективи впровадження. *Економіка і суспільство*. 2016. № 3. С. 394–399. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/3_ukr/69.pdf
2. Краєвський В. М., Муравський О. Ю. Tax compliance control and audit of transfer pricing transactions. *Економіка розвитку систем*. 2024. Том 6, № 1. DOI: <https://doi.org/10.32782/2707-8019/2024-1-5>
3. Пасічний М. Трансфертне ціноутворення у системі пріоритетів податкової політики. *Економіка та суспільство*. 2024. № 65. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-126>
4. Благодушко А. В. Природа та сутність трансфертного ціноутворення. *Український економічний часопис*. 2024. № 5. С. 14–18. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2024-5-2>
5. OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2017. Paris : OECD Publishing, 2017. URL: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2017/07/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2017_g1g71100/tpg-2017-en.pdf
6. Isthika W., Aryani Y. A., Setiawan D. Transfer pricing in Indonesia: Literature analysis. *Media Riset Akuntansi, Auditing & Informatika*. 2024. Vol. 24, № 2. P. 175–192.
7. Kumar S., Pandey N., Lim W. M., Chatterjee A. N., Pandey N. What do we know about transfer pricing? Insights from bibliometric analysis. *Journal of Business Research*. 2021. Vol. 134. P. 275–287. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.05.071>
8. Golotsukova T., Gorbachuk V., Bardadym T., Rybachok D., Kraievskiy V., Hryshchuk H., Muravskiy O., Ohinok S., Sarvas M., Polishchuk S. Transfer pricing in Ukraine: a system of analytical, digital, and control management : *Scientific monograph*. Riga. Baltija Publishing, 2025. 132 p. URL: <http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/book/606>
9. Податковий кодекс України : Закон від 02.12.2010 № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>
10. OECD. Transfer Pricing. URL: <https://www.oecd.org/en/topics/transfer-pricing.html>
11. Locman. Transfertne tsinoutvorennia v Ukraini (TStU). URL: <https://locman.com.ua/transfer-pricing/>
12. Chambers and Partners. Transfer Pricing 2025. Global Practice Guides. URL: <https://practiceguides.chambers.com/practice-guides/transfer-pricing-2025>
13. Alvarez & Marsal. German Transfer Pricing Observations: Key Takeaways From the Latest OECD MAP and APA Statistics. URL: <https://www.alvarezandmarsal.com/insights/german-transfer-pricing-observations-key-takeaways-latest-oecd-map-and-apa-statistics>
14. Grant Thornton. Transfer Pricing Guide: Ukraine. URL: <https://www.grantthornton.global/en/insights/articles/transfer-pricing-guide/transfer-pricing---Ukraine/>

References:

1. Kilyar, O. R., & Frolenko, R. V. (2016). Transfertne tsinoutvorennia: problemy ta perspektyvy vprovadzhenia [Transfer pricing: problems and prospects of implementation]. *Ekonomika i suspilstvo – Economy and Society*, (No.3), pp. 394–399. Available at: https://economyandsociety.in.ua/journals/3_ukr/69.pdf
2. Kraievskiy, V. M., & Muravskiy, O. Yu. (2024). Tax compliance control and audit of transfer pricing transactions. *Ekonomika rozvytku system – Economy of Development Systems*, No. 6(1). DOI: <https://doi.org/10.32782/2707-8019/2024-1-5>
3. Pasichnyi, M. (2024). Transfertne tsinoutvorennia u systemi priorytetiv podatkovoi polityky [Transfer pricing in the system of tax policy priorities]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, No.65. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-126>
4. Blahodushko, A. V. (2024). Pryroda ta sutnist transfertnoho tsinoutvorennia [Nature and essence of transfer pricing]. *Ukrainskyi ekonomichnyi chasopys – Ukrainian Economic Journal*, No.5, pp. 14–18. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2024-5-2>
5. OECD. (2017). Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2017. OECD Publishing. Available at: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2017/07/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2017_g1g71100/tpg-2017-en.pdf

6. Isthika, W., Aryani, Y. A., & Setiawan, D. (2024). Transfer pricing in Indonesia: Literature analysis. *Media Riset Akuntansi, Auditing & Informatika*, No.24(2), pp. 175–192.
7. Kumar, S., Pandey, N., Lim, W. M., Chatterjee, A. N., & Pandey, N. (2021). What do we know about transfer pricing? Insights from bibliometric analysis. *Journal of Business Research*, No. 134, pp. 275–287. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.05.071>
8. Golotsukova, T., Gorbachuk, V., Bardadym, T., Rybachok, D., Kraievskiy, V., Hryshchuk, H., Muravskiy, O., Ohinok, S., Sarvas, M., & Polishchuk, S. (2025). Transfer pricing in Ukraine: a system of analytical, digital, and control management [Transferne tsinoutvorennya v Ukraini: systema analitychnoho, tsyfrovoho ta kontrolnoho upravlinnia]. Baltija Publishing. Available at: <http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/book/606>
9. Verkhovna Rada of Ukraine. (2010). Podatkovyi kodeks Ukrainy [Tax Code of Ukraine] (Law No. 2755-VI, December 2, 2010). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>
10. OECD. (2024). Transfer pricing. Available at: <https://www.oecd.org/en/topics/transfer-pricing.html>
11. Locman. (2024). Transferne tsinoutvorennya v Ukraini (TStU) [Transfer pricing in Ukraine]. Available at: <https://locman.com.ua/transfer-pricing/>
12. Chambers and Partners. (2025). Transfer pricing 2025. Global Practice Guides. Available at: <https://practiceguides.chambers.com/practice-guides/transfer-pricing-2025>
13. Alvarez & Marsal. (2024). German transfer pricing observations: Key takeaways from the latest OECD MAP and APA statistics. Available at: <https://www.alvarezandmarsal.com/insights/german-transfer-pricing-observations-key-takeaways-latest-oecd-map-and-apa-statistics>
14. Grant Thornton. (2024). Transfer pricing guide: Ukraine. Available at: <https://www.grantthornton.global/en/insights/articles/transfer-pricing-guide/transfer-pricing---Ukraine/>

Дата надходження статті: 17.04.2026

Дата прийняття статті: 25.05.2026

Дата публікації статті: 26.06.2026